

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2133/2020
19.03.2021 године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ и малолетних ГГ и ДД, чији је законски заступник мајка ВВ, свих из ..., чији су заједнички пуномоћници Иштван Нађ и Божидар Микулић, адвокати из ..., против туженог ЂЂ из ..., предузетника „Самостална грађевинска радња Грађевинарство ЂЂ предузетник ...“, чији је пуномоћник Славко Макаји, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне и материјалне штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3690/19 од 03.02.2020. године, у седници одржаној дана 19.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3690/19 од 03.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П1 322/2016 од 24.12.2018. године, ставом првим и другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца па је обавезан тужени да: на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због смрти оца односно ванбрачног партнера сваком тужиоцу понаособ исплати износ од по 800.000,00 динара; на име накнаде материјалне штете за трошкове погребних услуга тј. погребне опреме, даће, јела и пића везано за дан сахране и други дан, услуге сахране, коришћења капеле и одржавања и закупа гробног места, подигнутог споменика и црнине, тужиљи ВВ исплати укупан износ од 202.928,75 динара; на име накнаде материјалне штете за трошкове набавке црнине тужиоцима АА и ББ, сваком по 36.442,75 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, у року од 15 дана од дана достављања преписа пресуде до коначне исплате. Ставом трећим изреке одбијен је вишак тужбеног захтева тужилаца којим су тражили да се обавеже тужени да им на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због смрти оца односно ванбрачног партнера исплати преко досуђеног износа од по 800.000,00 динара, још и износ од по 200.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до коначне исплате, све у року од 15 дана. Ставом четвртим изреке, одбијен је у целости тужбени захтев тужилаца у делу којим су тражили да се утврди да је ЕЕ, бивши из ..., био у радном односу код туженог у периоду од 01.01.2008. године до дана смрти ...2016. године, те да се обавеже тужени да га пријави надлежним фондovima за обавезно социјално осигурање као осигураника по основу радног односа на неодређено време у истом периоду, као и да се утврди да постоје и да улазе у обим заоставштине иза покојног ЕЕ, бившег из ..., новчана

потраживања према туженом у износу од укупно 153.000,00 динара по основу накнаде материјалне штете на име накнаде зараде због неспособности за рад за период од 24.04.2016. до 31.08.2016. године и да се обавезе тужени да их исплати тужиоцима као законским наследницима првог наследног реда и солидарним повериоцима. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима солидарно на име трошкова парничног поступка исплати износ од 989.596,73 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до исплате, у року од 15 дана од достављања пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3690/19 од 03.02.2020. године, ставом првим изреке делимично је усвојена жалба тужилаца па је пресуда Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули ПП 322/2016 од 24.12.2018. године, укинута у ставу 4. и 5. изреке и предмет у укинutom делу враћен првостепеном суду на поновно суђење. Ставом другим изреке, одбијена је жалба туженог и жалба тужилаца у преосталом делу па је првостепена пресуда потврђена у ставу 1., 2. и 3. изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС и 55/14) – у даљем тексту: ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору ради накнаде штете поднета је 10.10.2016. године, а вредност предмета спора побијаног дела у односу на сваког тужиоца понаособ очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, па ревизија туженог није дозвољена на основу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић